16/12/2019

Cum să gestionăm banii între familie și milostenie?

Ca majoritatea lucrurilor, nu acțiunile exterioare și conjunctura contează cel mai mult, ci starea noastră interioară.

La fel ca în cazul postului din mâncare, nu este actul literal, fizic, de a vă abține de la carne, care este, hai să zicem, cu adevărat important pentru Dumnezeu. Este un act exterior pe care îl facem pentru a ajuta să ne reajustăm inimile mai aproape de felul lor de a fi original. Scopul nu este să nu mâncăm anumite alimente, scopul este să ne stăpânim pasiunile și să ne îndreptăm către Dumnezeu.

În mod similar cu banii, scopul nu este de a eradica flagelul lipsei de locuințe și de a vă asigura că toată lumea de pe Pământ are o cantitate egală de bogăție sau că toți au acces la aceeași cantitate de servicii. Scopul este să ne smerim pe noi înșine, să ne detașăm de bunurile lumești care ne controlează și să devenim iubitori și dăruitori altora așa cum este Dumnezeu pentru noi.

Tânărul bogat a crezut că este perfect pentru că a ținut toate poruncile din

tinerețe. Dar când i s-a spus să-și dea averea, s-a întors înapoi. Hristos a arătat că nu s-a întors cu adevărat la Dumnezeu pentru că exista acest lucru, bogăția, pe care el iubea mai mult, care îl stăpânea și îl controla. El și-a pus averea peste Dumnezeu.

Nu se pare că Hristos a folosit această ocazie pentru a spune că, fiecare, ca regulă, trebuie să renunțe la toată averea. A fost un mesaj pentru acel tânăr, să sublinieze lucrul la care trebuia să renunțe, pentru că, pentru el, era acel lucru pe care îl prețuia mai mult decât Dumnezeu.

Revenind astfel la subiectul nostru: este vorba despre relația noastră cu bogăția. Ne controlează? O venerăm și o prețuim mai mult decât Dumnezeu? Practic, dacă Dumnezeu ți-ar fi cerut să dai totul totul mâine, ai vrea? Dacă ai face-o, atunci averea nu este o piedică. Și aceste persoane, pentru că, evident, au prioritățile lor clare, vor folosi bogăția lor într-un mod plăcut lui Dumnezeu. Vor da primele lor fructe Bisericii. Vor ajuta săracii. Ei nu vor risipi destrăbălat, nu se vor lăuda sau promova bogăția lor pentru propria lor glorificare.

Doi părinți la intrarea mănăstirii Vatoped, Muntele Athos.

— ro.asceticexperience.com